

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 8 юни 1988 година

относно установяване на предварителна процедура за съобщаване и консултации по миграционните политики по отношение на страни, които не са членки

(88/384/ЕИО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 118 от него,

като има предвид, че чуждестранното население в Общността и промените, които се извършват в неговия състав, са важни демографски фактори, по-специално поради постоянния характер на присъствието му, събиране на семействата и високата раждаемост;

като има предвид, че има проблеми, свързани с неговото интегриране в работната сила и обществото, и по-специално такива, срещани в областта на образованието, обучението и заетостта на второто поколение;

като има предвид, че е важно да се гарантира, че миграционните политики на държавите-членки спрямо страни, които не са членки, отчитат както общите политики, така и действията, предприемани на равнище на Общността, по-специално в рамките на политиката на Общността в областта на пазара на труда, за да не се подложат на риск резултатите; като има предвид, че е необходимо да се улесни обменът на информация и мнения в тези области с оглед приемане на общи предложения и че поради това е важно да се организира процедура на консултации, осигуряваща участието на всички държави-членки;

като има предвид, освен това, че Съветът в резолюцията си от 9 февруари 1976 г.¹ относно програма за действие в полза на работниците мигранти и членовете на техните семейства и в резолюцията си от 27 юни 1980 г.² относно ориентацията към политиката на Общността в областта на пазара на труда, подчерта важността от извършването на подходящи консултации по миграционна политика по отношение на страни, които не са членки, и като има предвид, че интеграцията на пазара на труда на Общността трябва да бъде подпомагана в рамките на свободното движение на работна сила вътре в Общността, по-специално чрез подходящи консултации по тези политики в съответствие със заключенията, които Съветът прие на 22 ноември 1979 г. по този въпрос; като има предвид, че неговата резолюция от 16 юли 1985 г.³

¹ ОВ No C 34, 14. 2. 1976 г., стр. 2.

² ОВ No C 168, 8. 7. 1980 г., стр. 1.

³ ОВ No C 186, 26. 7. 1985 г., стр. 3.

относно основните насоки за политиката на Общността в областта на миграцията отново потвърди необходимостта от такива консултации;

като има предвид, освен това, че заключителното комюнике от Конференцията на държавните и правителствените глави, проведена на 9 и 10 декември 1974 г. в Париж, препоръчва в точка 10 поэтапна хармонизация на законодателството по отношение на чужденците; като има предвид, че на 25 и 26 юни 1984 г. Европейският съвет прие заключенията относно социалната политика; като има предвид, че в декларацията, приложена към Заключителния акт на Единния европейски акт⁴, Междуправителствената конференция изрази желанието на държавите-членки да си сътрудничат “без да се засягат правомощията на Общността, по-специално по отношение на влизането, движението и пребиваването на граждани на трети държави”;

като има предвид, че Европейският парламент в своя резолюция от 9 юни 1983 г.⁵, отнасяща се *inter alia* до паспортния съюз и премахването на индивидуалните проверки на границите на Общността, настойчиво прикани Съветът и Комисията да направят допълнителни предложения, по-специално с оглед хармонизиране на визовите политики и законодателството по отношение на чужденците;

като има предвид, че ролята на Комисията, предвид предоставените ѝ с Договора правомощия, е да насърчава сътрудничеството между държавите-членки в областта на социалната политика, и по-специално в различните упоменати по-горе области, и да организира подходящи консултации за тази цел;

като има предвид, че за тази цел Комисията прие Решение 85/381/ЕИО⁶ за установяване на предварителна процедура за съобщаване и консултации по миграционните политики по отношение на страни, които не са членки;

като има предвид, че в решението си от 9 юли 1987 г., по съвместни дела 281, 283, 284, 285 и 287/85 (Федерална република Германия, Френската република, Кралство Нидерландия, Кралство Дания, Обединеното кралство срещу Комисията) Съдът на Европейските общности постанови, че сътрудничеството между държавите-членки в социалната област, предвидено в параграф втори на член 118 от Договора, включва и миграционната политика по отношение на страни, които не са членки, при което предоставените на Комисията съгласно алинея втора на член 118 правомощия да урежда консултации ѝ дават правото да приема задължителни разпоредби;

като има предвид, че това решение възпроизвежда съдържанието на Решение № 85/381/ЕИО с измененията, продиктувани от посоченото по-горе съдебно решение от 9 юли 1987 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

---

⁴ ОВ No L 169, 29. 6. 1987 г., стр. 26.

⁵ ОВ No C 184, 11. 7. 1983 г., стр. 112.

⁶ ОВ No L 217, 14. 8. 1985 г., стр. 25.

1. Държавите-членки предоставят на Комисията и на другите държави-членки своевременно, най-късно в момента на публикуването им, предварителна информация за:
  - проектомерки, които възнамеряват да предприемат по отношение на работници от трети държави и членовете на техните семейства в областите на влизане, пребиваване и заетост, включително незаконно влизане, пребиваване и заетост, а така също и реализиране на равно третиране по отношение условията на живот и работа, заплащането и икономически права, насърчаване на интеграцията в работната сила и обществото, доброволно завръщане на тези лица в техните страни на произход,
  - проектоспоразумения по гореупоменатите въпроси, а така също проектоспоразумения за сътрудничество, по които те възнамеряват да водят или възобновят преговори с трети страни, когато тези споразумения включват разпоредби, отнасящи се до гореупоменатите въпроси,
  - проектоспоразумения по условията на пребиваване и заетост на техните граждани, работещи в трети държави, и членовете на техните семейства, по които те възнамеряват да водят или възобновят преговори с тези държави.
2. Държавите-членки съобщават на Комисията и другите държави-членки, в областите, упоменати в параграф 1, текстовете на разпоредби, приети със законово, подзаконово или административно действие, вече в сила, а така също и текстовете на споразумения, сключени с трети страни.

Член 2

1. Ако, в рамките на две седмици от датата на получаване на документите, упоменати в член 1, държава-членка поиска или ако Комисията реши по собствена инициатива, Комисията започва консултации с държавите-членки по тези документи в срок от шест седмици от тяхното получаване.

Комисията започва тези консултации незабавно, ако държава-членка поиска това като спешен въпрос.

2. Комисията може по всяко време, по искане на държава-членка или по собствена инициатива, да уреди консултация по проекторазпоредбите или споразумения, упоменати в член 1, освен в случай на въпроси, по които вече са проведени консултации и няма възникнали нови обстоятелства.

Article 3

Целите на процедурата по консултации, предвидена в член 2, параграф 1 са, освен другото:

- а) да улесни взаимния обмен на информация и да идентифицира проблеми от общ интерес и във връзка с тези проблеми, да улесни приемането на обща политика от държавите-членки особено по отношение на международните инструменти в областта на миграцията;
- б) да проучи възможни мерки, които могат да бъдат предприети от Общността или държавите-членки в областите, упоменати в член 1, с цел постигане напредък в хармонизиране на националното законодателство, в частта му за чужденците, което насърчава включването на максимален брой общи

разпоредби в двустранните споразумения и подобряване защитата на гражданите на Общността, работещи и живеещи в трети страни.

Член 4

1. Консултациите се уреждат от Комисията. Срещите се председателстват от Комисията, която осигурява също и Секретариата.
2. Установената с това решение процедура на консултации не засяга отговорностите на вече съществуващите комитети, и в частност на Консултативния и технически комитет, определени с Регламент на Съвета (ЕИО) № 1612/68 ¹.
3. Държавите-членки предприемат всички необходими стъпки, за да осигурят подходящо функциониране на процедурата по консултации, и в частност, когато е необходимо, да защитят поверителния характер на информацията, която ще им бъде предоставяна в тази връзка.

Член 5

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 8 юни 1988 година.

За Комисията
Заместник-председател
МАНУЕЛ МАРИН

---

¹ ОВ No L 257, 19. 10. 1968 г., р. 2.